

Paradie – Verhaal bij les 1

In een koude donkergroene kamer, tussen een raam dat piept als je hem opendoet en een klok die zó hard tikt dat je er zenuwachtig van wordt, staat de kooi van Paradie.

Een bijzonder beest, uit een bijzonder land. Vanwaar precies? Dat weet hij niet. Soms droomt hij over een plek waar de lucht voelt als een warm bad. Miljoenen groene bladeren van planten en bomen en waar je altijd geluiden hoort van sjirpende insecten en zingende vogels. Heel anders dan hier in de flat van Mevrouw, in een kooi voor het raam, dat altijd op een kiertje staat.

Vandaag is het poets-dag. Paradies lievelingsdag. Dan gaat de bank opzij en wordt het groene kleed uitgeklopt. Een sopje hier en een lapje daar. En... Paradie mag uit zijn kooi. DIE! roept Mevrouw, DIEEEEE! Tijd om je kooi schoon te maken! Met een ruk opent ze de kooi. Paradie draait zich boos om. Ik heet PARAdie, hoor! Mevrouw heeft het niet door, ze is te druk met schrobben. Chagrijnig hopt Paradie van de kooi naar de vensterbank en kijkt naar buiten.

Daar in de verte staat de grijze toren, met een puntdak zo scherp, dat die de wolken lijkt te snijden. Paradie gooit zijn kop naar achteren. Ik heb ook een scherpe punt, zou ik ook wolken kunnen snijden? Maar binnen zijn geen wolken om het te proberen.

Dan kijkt Paradie naar beneden. Slik, dat is best hoog maar ook spannend! Daar beneden in de tuin woont zijn beste vriend Stur, samen met een heleboel andere dieren. Die zijn heel anders dan Paradie, dat weet hij omdat hij zichzelf wel eens in de spiegel heeft gezien. Ik ben blauw en groen, geel en goud. Niemand ziet eruit zoals ik. Paradie zucht. Ze noemen mij Takkeling, omdat ik een mankementje heb, een knikje, en daarom alleen maar op mijn tak mag zitten. Maar ik wil niet alleen maar in mijn kooi op een tak zitten! Ik wil vrij zijn, net zoals zij!

Zijn beste vriend, Stur is overal geweest. Met zijn stoere zwarte en groene veren kan hij vliegen als de beste. Hij kent iedereen en is nergens bang voor. Zelfs niet voor Mevrouw! Als ze ook maar eventjes de kamer uitloopt komt hij voor het raam zitten om te praten. Dan vertelt hij over spannende avonturen die hij heeft beleefd en al de plekken waar hij is geweest.

Ineens hoort Paradie een raar geluid. Het rommelt in de tuin. Wat een kabaal! Alsof de stofzuiger, de radio en de tv allemaal tegelijkertijd aan staan! Wat gebeurt hier? Nieuwsgierig probeert Paradie over het randje van de vensterbank te kijken. Hij kan nog net zien hoe een zwart-groene vogel wegvliegt. Zou dat Stur zijn?

PARAdie! Je denkt er toch niet aan om naar buiten te gaan?! roept Mevrouw plotseling. Nee hoor, niks daarvan. Je hebt een mankementje! Jij kunt helemaal niet goed vliegen. Dat weet je toch wel?! Ja, denkt Paradie, kleine stukjes hopen, dat is zo'n beetje het enige wat ik kan. En verdrietig hopt hij terug in zijn kooi.